

[Grete Schødt]

ikke er en henvisning til tjenstemandsloven i dette lovforslag. I mange andre tilfælde henviser man til tjenstemandslovens regler.

Et andet spørgsmål, som vi også meget gerne vil drøfte nærmere, er spørgsmålet om institutionspræster, der alene er ansat på en institution. Det er en overvejelse værd, om det er hensigtsmæssigt fortsat at bevare denne ansættelsesform, eller om man bør kombinere institutionsansættelsen med en ansættelse i et sogn. Her tænker jeg specielt på ansættelse alene som præst på et sygehus.

Disse og andre emner kan vi se nærmere på i udvalget, så vi sikrer et sammenhængende regelsæt, der kan virke i alle tilfælde.

Jeg vil på Socialdemokratiets vegne gerne give tilsagn om vores medvirken til en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Elsie Theill Sørensen (KF):

Da mit partis ordfører, fru Merete Aarup, ikke kan være til stede i salen, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Den konservative gruppe er tilfreds med, at kirkeministeren har fremsat lovforslag om en forenkling og modernisering af ansættelser i folkekirken. Alle personalegrupper inden for folkekirken, lige fra domprovst til graver, samles nu i én ansættelseslov. Forud for lovforslaget har der været udvalgsarbejder, hvor biskopper, menighedsrådsmedlemmer og forhandlingsberettigede faglige organisationer har været repræsenteret.

I en tid, hvor flere og flere opgaver lægges ud, er vi godt tilfredse med, at menighedsrådenes indstillingsret angående sognepræster er præciseret i bemærkningerne. Her tænker jeg især på, at ministeren er bundet til at udnævne den ansøger, der er indstillet med alle stemmer, og at ministeren ikke kan udnævne en ansøger, der ikke er indstillet.

Jeg mener, det er uhyre vigtigt, at menighedsrådene har reel indflydelse på ansættelse af den præst, der skal tilknyttes sognets kirke, varetage kirkens indre liv og sognets liv sammen med menighedsrådet. Vi finder det positivt, at det nu bliver lovfæstet, hvordan menighedsrådene kan medvirke og få indflydelse ved ansættelse af hjælpepræster.

Vi anbefaler lovforslaget til velvillig behandling i udvalget.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Også i SF er vi godt tilfreds med, at Folketinget snart er ved vejs ende med systematiseringen og sammenskrivningen af den kirkelige lovgivning. Jeg finder, at ministeriet skal have ros for den sproglige opstramning, som er foretaget. Blot et lille eksempel: § 12, der afløser den gamle kåringsparagraf, § 42, der faktisk i loven fra 1922 fylder 1½ tætskrevet spalte.

Jeg er også efter diskussionen op til forslaget fremsættelse tilfreds med det, der ikke er der. Her tænker jeg på prøveansættelser, særlige, skal jeg kalde dem provstesogne, og hvad man næsten kunne kalde flyvende præster med hele folkekirken som ansættelsesområde. Prøveansættelser ville, tror jeg, ikke mindske antallet af kendte præstesager på grund af gemytternes uoverensstemmelse, idet de som oftest opstår efter flere eller endog mange års manglende samarbejde. Den eneste model for at imødegå disse situationer ville være åremålsansættelser.

Hele folkekirkeordningen baserer sig på en sogneordning. Derfor er det godt at fastholde, at alle præster i et givet provsti kan søge provstestilling uden at forlade det sogn, som de måske har arbejdet godt i i mange år.

Derimod kunne jeg godt have tænkt mig en eller anden form for, skal jeg sige brugerindflydelse her. Det ville måske være værd at overveje, om præster og menighedsråd burde have en indflydelse på, hvem der blev deres nærmeste foresatte, hvilket for menighedsrådenes vedkommende ville betyde meget økonomisk set. Jeg ved godt, at noget i den retning blev forsøgt for nogle år siden, og at erfaringerne ikke var helt heldige, men det burde ikke forhindre enhver form for demokratisering af provstestillingerne.

Vedrørende præsters arbejde ved institutioner m.m. går jeg ud fra som givet, at ministeren tager hensyn til både sogn og institution.

Hvis man ser på forslaget paragraffer vedrørende kirke- og kirkegårdsfunktionærer, synes jeg, det er godt at få lovfæstet menighedsrådenes ansættelseskompetence i forhold til disse personalegrupper. Det er samtidig et område, hvor jeg finder, at det er godt, at den tryghed, der ligger i ansættelsen ifølge tjenstemandslovens regler vedrørende uansøgt afsked, lander på ministerens bord. Men det ville have været ønskværdigt, om den store gruppe af ansatte på